do dhearbhadh fin d'a fhealbhadair, agus nach do ghleidh e fligh e, agus gu'n do mharbh e duine no bean, clochar an damh, agus cuirear mar an ceudna a thealbhadair gu bàs.

30 Ma chuirear airgiod-réitich air, 'an fin bheir e mar éirig anna ge b'e ni a chuirear air.

31 Ma's mac a reub e le adhairc, no ma's nighean a reub e, a réir a'bhreitheanais fo nithear ris.

32 Ma reubas an damh òglach no ban-oglach, bheir e deich fecel 'ar fhichead airgid d'am maighftir, agus clochar an damh.

33 Agus ma dh'fhofglas duine flochd, no ma chladhaicheas duine flochd, agus nach còmhdaich fe e, agus gu'n tuit damh no afal ann;

34 Ni esan d'am buin an slochd suas an calldach, bheir e airgiod d'an sealbhadair, agus is leis féin am beathach marbh.

35Agus ma reubas damh neach air bith damh neach eile, agus gu'm faigh e bàs, 'an fin reicidh iad an damh beo, agus roinnidh iad an t-airgiod *a fhuaradh* air a fhon, agus roinnidh iad mar an ceudna an damh marbh:

36 No ma bha fhios gu'n do ghnàthaich an damh fathadh le adhaircibh 'fan aimfir roimhe fin, agus nach do ghleidh a fhealbhadair a ftigh e, gu cinnteach ìocaidh e damh air fon daimh, agus is leis féin am marbh.

CAIB. XXII.

MA ghoideas duine damh no caora, agus gu marbh le e, no gu'n reic fe e, dìolaidh e' cùig daimh air fon an daimh, agus ceithir caoraich air fon na caorach

2 Ma gheibhear gaduiche a' briseadh a stigh, agus gu'm buailear e, agus gu'm faigh e bàs, cha dòirtear suil air a shon:

3 Ma bhios a' ghrian air éirigh air, dòirtear fuil air a fhon. Ni efan a ghoideas dìoladh iomlan b: mur bi ni 'fam bith aige, 'an fin reicear e air fon a ghaduigheachd.

4 Ma gheibhear gu cinnteach a' mheirle c'na làimh beò, ma's damh e, no afal, no caora; dìolaidh fe dùbailt'd e.

5 Ma bheir duine fa'near gu'n ithear fuas fearann no fìon-liosc, agus gu'n cuir e ainmhidh ann, agus gu'm biadhar e ann am fearann duin' eile; do'n chuid a's fearr d'a fhearann féin, agus do'n chuid a's fearr d'á fhìon-lios féin, ni e dìoladh f.

6 Ma bhriseas teine a mach; agus gu'n tachair e air droigh-inn g, agus gu'n loisgear na cruachan arbhair, no 'n t-arbhar'na sheasamh, no'n t-achadh i ; ni esan a rinn an losgadh gu cinnteach dìoladh.

7 Ma bheir duine d'a choimh: earfnach airgiod, no airneis, g'a ghleidheadh, agus gu'n goidear a tigh an duine e; ma gheibhear an gaduiche, dìolaidh fe dùbailt' e.

8 Mur faighear an gaduiche, 'an fin théid maighftir an tighe a dh'ionnfuidh nam breitheamhna, a dh'fheuchainn co ac' a fhìn e mach a làmh gu cuid a choimhearfnaich.

9 Air fon gach gnè choire, air fon daimh, air fon afail, air fon caorach,

thèir e uaith, aifigidh e, cui'tichidh e. b oir bu chòir dha dìolad: iomlan a theanamh c an ni fin a ghoid e. d dà-fhillte. c ìon-gharadh. toi-leafachadh, g gu'm faigh c droighionn. Eabh, h an taon.